

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XII.

V Celovcu, 30. sušca 1893.

Štev. 9.

Vabilo

k

letnemu občnemu zboru

katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem,

ki se bode vršil

prvo sredo po Veliki noči

dné 5. malega travna (aprila) t. l. v Celovcu

v veliki dvorani gostilne „Masslgarten“ v Sent-Vidskem predmestju.

Začetek ob 1/2 3. uri popoldne.

Spored:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo blagajnika o denarnem stanju.
3. Poročilo tajnika o delovanju društva v preteklem letu.
4. Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov.
5. Volitev novega odbora in dveh pregledovalcev računov.
6. Razne razprave, predlogi in nasveti.

K temu shodu so uljudno vabljeni vsi udje političnega društva in tisti slovenski rodoljubi, ki se želijo zborovanja udeležiti in smejo z dovoljenjem odbora od udov vpeljani biti. — Ženstvu vstop k temu shodu ni dovoljen.

Odbor.

Vabilo

k

slavnostni besedi,

ktero priredi

katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

v Celovcu

v proslavo 50letnice škofovanja Njih svetosti sv. Očeta Leona XIII.

v sredo po Veliki noči dné 5. mal. travna t. l.

v veliki dvorani gostilne „Masslgarten“.

Začetek ob 7. uri zvečer.

Vstop je za ude in povabljenе goste prost.

Pevski del programa izvršuje iz posebne prijaznosti slavni možki zbor pevskega društva „Lira“ iz Kamnika.

Vhod v dvorano bode dovoljen le proti izkazu vstopnic, ktere se bodo dobivale od 2. mal. travna naprej pri odboru društva in zadnji dan popoldne pri občnem zboru.

K tej besedi vabi vse zavedne Slovence in Slovenke najuljudneje

slavnostni odbor.

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

priredi

javen shod

v gostilni g. Janeza Ehrlicha, p. d. Francelja (na pošti) v Žabnicah.

na velikonočni pondeljek dné 3. mal. travna t. l.

Začetek ob 1/2 4. uri popoldne.

Spored:

1. Govor o namenu društva.
2. Pogovor o šolah.
3. Poučni govor o kmetijstvu.
4. Razni nasveti in govori.

Udje in od udov upeljani gostje so uljudno povabljeni.

Odbor.

Ljubeljska železnica.

Med Celovcem in Beljakom je že precej star preprij zavolj železnice. Celovčani hočejo Ljubeljsko železnico, ki bi šla iz Celovca v Borovlje, od tam skozi Ljubelj v Trzič, Kranj in Loko, od koder bi se zavila v Poljansko dolino ter bi se v Divači sklenila z državno železnico, ki pride iz Trsta. Beljačani pa hočejo, naj bi se zidala železnica iz Sachsenburga skozi Belansko dolino, potem skozi Ture planine na Solnograjsko in Bavarsko. Proti jugu pa naj bi se ta železnica potegnila do Trsta ali čez Predel po Soški dolini do Gorice, ali pa od Loke skozi Poljansko dolino do Divače. Zavolj teh dveh načrtov sta se nedavno Celovski poslanec dr. Rainer in Beljaški poslanec dr. Steinwender v državnem zboru trdo sprijela. Ker je ta zadeva zelo imenitna tudi za Slovence, hočemo o njej na kratko spregovoriti.

Precej rečemo, da smo odločno za Ljubeljsko in zoper Tursko železnico. Z Ljubeljsko železnico bi se pot iz Celovca v Loko v primeri z doseđanjo železniško zvezo preko Trbiža okrajšala za 90 kilometrov, pot iz Loke v Divačo v primeri z doseđanjo zvezo preko Ljubljane pa za 34 kilometrov, vsega vkup bi bil Celovec 124 kilometrov bližej Trsta, kakor je zdaj. Pa ne samo Celovec ampak cela spodnja Koroška, gorenja Štajerska, gorenja Avstrija in vsa Češka bi se Trstu za 124 kilometrov bližej pomaknile. Da pa 124 kilometrov pri kupčiji ni malenkost, to vejo trgovci najbolje. Naši izdelki in pridelki se iz Trsta vozijo čez morje v jutrove dežele, na Grško, v Turčijo, Egipt, Arabijo, Indijo, proti zahodu na Laško, Špansko, v Ameriko. Bližej pa ko ima tovarnar do Trsta, menj bo plačal voznine za svoje blago in prej bo blago tje postavil. V Azijo, Afriko in Ameriko pride blago iz raznih dežel. Tamošnji trgovci pa našega trgovca ne bodo vprašali, koliko je plačal voznine, ampak rekli mu bodo: „Blago se dobiva za to ceno, ako ga ne daš po tej ceni, kupil bom isto blago od Angleža ali Francoza.“ Naš trgovec mora tedaj pri ceni toliko več zgubiti t. j. pri dobičku za toliko odjenjati, za kolikor več je plačal voznine. Ako se češkim tovarnarjem pot do Trsta za 124 kilometrov okrajša, plačevali bodo toliko menj voznine, na železnici, in toliko več dobička jim bo ostalo pri blagu. Za vse tovarne, fužine in za razno-

vrstne rokodelce na Češkem, v gorenji Avstriji, v gorenji Štajerski in spodnji Koroški je tedaj velikanske važnosti, da se jim pot do morja prikrajša za 124 kilometrov. Kar posebej nas Slovence zadeva, je očitno, da kupčijska zveza med koroško in kranjsko deželo po dolgem ovinku čez Trbiž ni posebno pripravna. Zgornja Koroška, ktere središče je Beljak, je malo rodovitna, malo obljudena ter nema tovarn in rudnikov, kjer bi ljudje kaj zaslužili, da bi mogli kaj kupiti ali pa imeli kaj na prodaj. V takem kraju tudi ne more biti posebne kupčije. Spodnja Koroška je pa bolj rodovitna, bolj bogata in bolj obljudena. Tukaj je mnogo živine, in se tudi žita še precej pridelja; precej je tudi tovarn in fužin, kjer ljudje denar služijo, da si morejo potem kupiti špeha, moke, suhega mesovja, kave, vina, fig, in sploh takih rečij, ki se uvažajo iz Kranjskega in iz Trsta. Za Kranjsko in Trst je tedaj veliko bolj pripravno, ako se naredi ravna železniška črta čez Ljubelj v Celovec, da dobijo krajšo in hitrejšo zvezo s spodnjo Koroško.

Ako si pa ogledamo in prevdarimo načrt tiste železnice, kakor jo Beljačani hočejo (in Bavarci želijo), namreč čez ali skozi Ture (Tauern), bomo hitro spoznali, da ta železnica ne bi koristila nam, ampak le Nemčiji. Ako zidamo to železnico in z njo južnim Nemcem okrajšamo pot do morja, potem bodo oni svoje izdelke prodajali v prekmorske dežele, ker izdeljujejo boljše blago, naše tovarne in fužine se bodo pa ustavile in svoje delavce odslovile! Steinwender in Beljačani tedaj hočejo, da mi Nemcem za svoj dragi denar železnico zidamo, da nam bodo naš zaslužek vzeli! Ali bomo res tako nespametni? Predelska železnica bi stala 27, Turska pa 28 milijonov obé tedaj 55 milijonov; in toliko denarja naj mi žrtvujemo v korist južne Nemčije? Nam pa ne gre skrbeti za Nemce in njih tovarne, mi moramo le gledati, da naše tovarne po najkrajši poti s Trstom zvežemo, in ravno to se bo doseglo z Ljubeljsko železnico. Na Češkem je veliko tovarn, pa tudi drugi kraji, mimo katerih bo ta železnica šla, so važni v obrtnem ali pa v kupčijskem oziru; imenujemo le: Linec, Steyr, Breže, Št. Vid, Celovec, Borovlje, Trzič. Predelska in Turska železnica bi pa šli po pustih in nerodovitnih krajih. Kar se v Soški ali Belanski dolini pridelava in prodá, ali kupi in povžije, to skoraj ni

Drobne povesti.

(Po raznih spisih nabral Hotimir.)

Kako je Mihec opeharil mitničarja.

Mihec, imovit kmet v Št. J. . . . to vam je bil prebrisana glava! S sosedi se je rad ponorčeval in uganil marsiktero šaljivo in smešno. Nekega dné pride k Mihecu mesar iz bližnjega mesta kupovat tele. Dolgo sta se razgovarjala radi cene, a le se nista mogla pobotati, kajti mesar je silil v Miha, naj odjenja še nekoliko s ceno, češ: „Saj moram pred mestom plačati tudi daco (užitninski davek) in mitnino.“

„Kaj boš tako silil,“ odvrne Mihec; „saj tele lahko utihotapiš v mesto, ne da bi mitničarji to zapazili?“

„To pa že ne pojde,“ reče mesar.

„Pač nisi dosti prebrisan,“ pravi na to Mihec. „Staviva! Ti mi plačaš kar zahtevam in liter najboljšega pri sosednem krčmarju, jaz ti pa utihotapim tele v mesto, ne da bi bilo treba plačati potrebni davek.“

„Naj velja,“ odgovori mesar. — Mihec pa prinese veliko vrečo (žakelj), vtakne vánjo mesarjevega velikega psa Sultana, vrže ga na rame in hajd proti mestu. Ko pride do mitnice, ga ustavijo mitničarji: „Imate li kaj v vreči, za kar je treba plačati daco in mitnino?“

„Ničesar; nosim samo psa,“ se odreže Mihec. „Pokažite!“ odvrnejo mitničarji.

Nekako nevoljen in godrnjaje čez veliko natanjčnost mitničarjev, postavi Mihec svojo vrečo na tla in jo počasi odvezuje. Komaj pa mesarjev Sultan obvoha prosti zrak, skoči ko bi trenil iz vreče in jo skokoma vdere proti vasi, kjer je bil

ostal mesar. Mihec se nad tem na videz močno ujezi ter teče za psom, da ga vjame. V sreču pa se je že veselil zmage, kajti ko pride domov, ne spravlja več Sultana v vrečo, marveč prodano tele in ž njim koraka proti mestu. Mitničarji misleči, da Mihec zopet nosi psa, ga ne nadlegujejo več, pač pa se mu posmehujejo, da je moral neokretnež tako urnih nog teči za psom. No, tudi navihani Mihec se je uradnikom smejal in se z mesarjem pri zlahtni kapljici veselil, da je mitničarje tako zlahka opeharil.

Ukradeni konj.

Nekemu kmetu so bili ukradli najboljšega konja iz hleva. Zato se je kmet podal v mesto na semenj, da si družega kupi. Kako se pa začudi, ko med konji tudi svojega ugleda. Brzo ga popade za uzdo ter zavpije na ves glas: „Ta konj je moj, pred tremi dnevi ga mi je nekdo ukradel!“

Mož, ki je konja prodajal, reče na to prijazno: „Vi se motite, prijatelj! Tega konja imam že čez eno leto. Konj ni vaš, marveč le podoben vašemu.“

Kmet pa konju hitro pokrije oči z rokama, rekoč: „Ako imate konja res že tako dolgo, povejte, na katerem očesu je slep!“

Mož, ki je bil konja res ukradel, a ga ne natanjčno ogledal, se močno ustraši. Ker je pa vendar moral nekaj odgovoriti, reče v en dan: „Na levem očesu je slep.“

Sedaj kmet konju oči razkrije ter reče: „Vidi se, da si kradel in lagal; kajti konj ni trohe slep, in jaz sem le vprašal, da bi tvojo drzno tatvino razkril.“

Okoli stoječi ljudje so se smejali na ves glas, tatu pa so priskrbeli zasluženo kazen.

imena vredno. Železnica bi le mimo drdrala, še Trst bi ne imel posebnega dobička od tujega blaga, ki bi se tam na barke naložil, vso korist od te železnice bi imela le Nemčija.

Pomisliti je pa še nekaj. Ako se dozida Ljubeljska in Poljanska železnica, kakor smo prej povedali, potem ima Trst poleg južne še drugo železnico, ki ga veže s celo državo. Z manjšo vozno državne Ljubeljske železnice se bo lahko pritiskalo na južno železnico, da bo tudi ona svojo vozno znižati morala, kajti trgovci v Trstu, na Dunaju, v Brnu, v Pragi itd. jej bodo lahko zažugali: „Ako se vozina ne zniža, bomo vse blago pošiljali po Ljubeljski železnici!“ In kedar pride čas, da se južna železnica podržavi, ter se pričenejo pogodbene razgovori, imela bo država bolj lahko stanje, ako se do tje že dozida Ljubeljska železnica, kajti vsled poslednje bo južna železnica mnogo od svoje vrednosti zgubila.

Pri železnici čez Predel in čez Ture pa bi bile še druge sitnosti. Predel od Gorice do Trsta vozi zdaj južna železnica, ako hočejo tedaj vozovi državne železnice priti do Trsta, mora se z južno železnico narediti pogodba. Ravno tako bi se morala država posluževati tira južne železnice od Beljaka do Sachsenburga, 46 kilometrov daleč. Da bi južna železnica tega ne dopuščala zastoj, razume se samo po sebi. Jasno je torej dovolj, da se nam je potegovati za Ljubeljsko železnico, Turskej pa moramo nasprotovati.

Dopisi prijateljev.

Iz Celovške okolice. (Postava zoper ponarejanje živil.) Vsak pošten človek mora veseliti biti, da je državni zbor vendar enkrat v pretres vzjel postavo zoper ponarejanje takih rečij, ki služijo človeku v živež. Goljufiga in sleparija je pri nas v Avstriji do vrha priklopela, in težko je že res, pošteno blago najti. Ponarejajo moko, mleko, maslo in surovo maslo, mast, olje, kavo, papriko, vino, pivo itd. Za pošten denar dobiš nepošteno blago. Ker so sosedne države, kakor Nemčija, Švica, Francoska itd. prepovedale izdelovanje takih sleparskih, dostokrat še zdravju škodljivih živil, zato so se vsi tuji sleparji vrgli na Avstrijo in nam pošiljajo svoje smeti in grdobije. Imamo pa tudi v domačih deželah dovolj sleparjev, ki take izdelke radi na prodaj postavijo, ker jih po ceni dobijo, ali jih pa še sami izdelujejo. Za ponarejanje vina so ogerski Judi prvi mojstri, oni naredijo te smrdljive in škodljive brozge, ki jo za vino prodajajo, na milijone hektolitrov. Naši gostirji so pa deloma nevedni, deloma pa tudi nepošteni, da taka vina kupujejo in točijo. Nevedni so tisti, ki spučeno vino za dobro kupijo in drago plačajo; nepošteni so pa tisti, ki vedó, da je vino judovsko in popačeno, pa ga vendar kupijo, ker ga dober kup dobijo. Judovski agenti ponujajo vina po 12, 14 in 16 kr. liter. Tu se mora pač vedeti, da dobrega vina za to ceno nihče ne more dati. Krčmarji pa tako vino potem po 48 kr. liter točijo! Ali bi ne bilo bolje, hrepeneti po manjšem, pa bolj gostem dobičku? Kdor ima dobro pijačo, ima še zmirom dosti ljudij, čeravno je gostilnica na pol preveč. Znano je tudi, da rabijo za kuhanje ola (piva) korenice neke strupene rastline. Ali bo nova postava odpravila vse te sleparije? Mi se bojimo, da bodo le male grešnike lovili, velike pa pri miru pustili, kakor pravi že pregovor, da male tatove obešajo, velike pa izpuščajo. Godilo se bo, kakor zdaj v Celovcu, kjer naše kmečko mleko natančno in vestno preiskujejo, kakošno pijačo pa mi v Celovških gostilnicah dobimo, za to se ne brigajo in je ne preiskujejo, kar bi bilo včasih zelo potrebno, kajti le redke so gostilnice v Celovcu, da bi se dobilo dobro vino. Pa tudi naši kmetski gostilničarji niso nič boljši. Pred par leti sem hodil po Ljubljani in po okolici in sem se kar čudil, kako dobro hrvaško vino so povsodi imeli, tako v mestu, kakor na deželi. Potem sem povsod našel lep, bel kruh in dobre domače klobase. Tudi pečenko ali pišče povsodi dobiš in dober kup. Vprašal sem ljudi v Ljubljani, kako se krčmarji obvarjejo, da jih judovski agenti ne prekanijo s slabim vinom. Dobil sem odgovor: „Naši gostirji sploh nič ne kupijo od agentov, ampak po trije ali štirje stopijo skup in zložijo nekaj stotakov; potem gre eden sam na Hrvaško, vzame sode seboj in si jih pusti napolniti z dobro kapljico. Vpričo njega se sodi napolnijo, da ne more biti nobene goljufige, ker je vino prej pokusil in za dobro spoznal.“ To bi lahko tudi naši koroški gostirji naredili. — Postava zoper pačenje živeža je bila res potrebna, pa kaj pomaga postava, če se pa ne spoľnuje?!

Iz Št. Janža v Rožu. (V slovo g. Rousu.) Zeló smo se zavzeli, ko smo zvedeli, da nas zapustijo g. provizor Rous. Mi se ne zmenimo za to, kaj liberalci o gosp. Rousu sodijo, mi gospoda bolje poznamo, ker smo jih od blizo spoznali. Svojo duhovsko službo so zmirom vestno opravljali, bili

so prijazni z vsemi in vsakemu pokazali svoje dobro srce. Mnogo so se potrudili za lepoto hiše Božje. Našo cerkev so skoraj vso prenovili. Omenjam le nove orglje, ki so stale 1500 gld. Veliko truda in žrtev so si naložili, ko se je lansko jesen slavnostno praznovala 400letnica naše čudežne podobe „Marije v plamenih“. Take slavnosti spodnji Rož še ni videl, kakor je bila takrat pri nas. — Pri volitvah in vsaki drugi priložnosti so se potrudili za našo pošteno slovensko-katoliško stranko. Posebno hvalo smo jim tudi dolžni za trud, ki so ga imeli pri ustanovi naše posojilnice, ki se tako lepo razvija. Kar je nas pravih Slovencev, smo gosp. Rousa vsi radi imeli; liberalcem pa itak noben duhovnik ni po volji, naj bo še tako priden. Čast. g. Rous, mi vas bomo vedno v hvaležnem spominu ohranili in Vas zahvalimo za ves trud, ki ste ga z nami imeli, ter za vso ljubezen, ki ste jo nam skazovali. Na svidenje!

Iz Tinj. (Naša posojilnica.) Vkljub zaprekan, ki nam jo stavijo nasprotniki, se veseli naša posojilnica prav lepega napredka. Leta 1892. je štela 85 udov. Stanje vlog se je pomnožilo za 4247 gld., in izplačano je bilo 964 gld. 23 kr. tako da je koncem 1. 1892. vlog z narastlimi in nevzdignjenimi obrestmi 6654 gld. 12 kr. Posojeno je bilo v letu 1892.: 3895 gld., vrnjenih posojil 781 gld. 96 kr., tako da je zunaj posojil 6797 gld. 4 kr. Deležev je vplačano bilo 83 gld. Stanje deležev koncem leta je 549 gld. Posojilnica obrestuje vloge s $4\frac{1}{2}\%$, a daje posojila na $5\frac{1}{2}\%$. Za naš kraj so te številke veselo znamenje, ker vidimo, da zaseto zrno lepo v drevo izrašča. Hvala našim vrlim odbornikom, ki tako dobro in pridno skrbijo za to koristno stvar.

Iz Doberle vesi. Ljubi „Mir“, celi dan bi moral pisati, če bi ti hotel vse poročati, kaj naši nemškutarji počenjajo zoper nas zavedne Slovence. Kjer ne pomaga resnica, tam se nastavi laž, in kjer ta ne velja, tam se rabi sila, le da se ta presneti „vindišar“ ujame. Najraje bi nam sapo zaprli, da še dihati ne bi mogli. V svoji jezi in prevzetnosti (liberalci to imenujejo „omiko“) naredijo večkrat take neumnosti, da bi se človek moral vprašati, ali še imajo zdravo pamet. Največ jih peče, da se je našel tu v Doberlivesi mož, kateri, čeravno je Nemeč iz Češkega doma, vendar rad mirne Slovence v svojo hišo sprejme, če se snidejo, da bi na zborih podružnice sv. Cirila in Metoda govorili o žalostnem stanju naših šol. Zoper njega so se zvezali vsi veliki možje (in velik je pri naših nemškutarjih vsak), kateri prisegajo na liberalno bandero, in neliberalno so ga izključili iz lovske družbe in neliberalno zoper njega delajo, kakor le morejo. Tako so priredili na predpustni torek na veselje vseh vaških paglavcev neki prizor, kateri jasno kaže, kako slabe pameti so naši nemškutarji. Zapregli so namreč dva slepa konja (boljših menda nimajo) v voz, na katerem je bilo napisano z velikimi črkami „Hôtel Slavija“, „češka kuhinja“. Eden se je oblekel za gostilničarja (pripovedujejo, da je to bil vaški predstojnik, kateri, ne vemo zakaj se meša v naše razmere, ker je na spodnjem Štajerskem doma), drugi (morda liberalni odbornik občine!) za babo in tako so hodili še z drugimi po vasi in prodajali češko blago. Ali so veliko prodali, je skrito, pa mislimo, da bi mnogim češka kuhinja bolj ugajala, kakor koroška, ker nekteri so tako medli, da se je bati, da bo enkrat veter njih drago truplo odnesel. Ljudje so se smejali, mi Slovenci pa smo si mislili „glej kako vrle zastopnike si znajo voliti liberalci!“ Čudno je pa vendar bilo, da omikani gospóm in gospicam liberalne gospode ni se pretežavno zdelo, za vozom hoditi in se smežati neslanim burkam, ktere so tu uganjali. Lepa družba in veseli prizor, vaški paglavci in lepo oblečene gospe! Med drugimi smo tudi videli enega izmed naših učiteljev, kateri se je prej hlinil prijaznega Slovencega, zdaj pa, ko je posredovanjem slovenskega krajnega šolskega sveta stalno bil umeščen, je še le svojo barvo pokazal. Začenjajo mu rogovji rasti. Slovenci bodo že skrbeli, da ne bodo predolgi zrastli. To je vse liberalna omika, hvaležnost in trdnost značaja, ne le pri nas, ampak povsod. Na pepelnico smo Boga prosili, da bi dal liberalnim norcem pamet, nam Slovencec pa sveto potrpežljivost, zakaj te res potrebujemo, če hočemo pri vsem, kar naši nemškutarji delajo, mirni ostati.

Iz Šmihela nad Pliberkom. (Národno-gospodarské stvari.) Pri trdem in hudem boju, ki ga imamo koroški Slovenci za naš národni obstanek, smo spoznali, da je pri nas zmaga le tedaj mogoča, ako v denarnem in v gospodarskem obziru neodvisni postanemo od nam nikoli naklonjenih nasprotnikov. K tej zaželjene neodvisnosti pa nam morejo pripomoči v prvej vrsti národne posojilnice in hranilnice. To so imeli tudi naši možaki pred očmi, ko so se lotili pred štirimi leti težavnega posla — „vstanoviti si svojo lastno posojilnico in hranilnico“. Pa ako je bilo to delo v začetku res težavno, ja tako, da so si odborniki mislili, da so

svojim močém preveč zaupali, ker so se podali kot kmetje na njim čisto neznano polje — na računstvo in knjigovodstvo, tako smejo danes s ponosom vzklikniti: „Naše delo ni bilo brezvspešno, naš trud ni bil zastoj!“ Priča temu je stanje naše posojilnice koncem leta 1892.; kajti v tem letu je imela 90.200 gld. 60 kr. prometa; tedaj 12.591 gld. 44 kr. več kakor leta 1891. Število zadružnikov se je pomnožilo od 259 na 334. Premoženje znaša 63.263 gld. 65 kr. Rezervni zaklad ima 1811 gld. 14 kr. In to je nekaj! Pri tako ugodnem stanju je pa smel občni zbor dné 9. t. m. od čistega dobička tudi precejšnjo svoto v dobrodelne namene dovoliti. Tako se je dovolilo za zidanje cerkve na Metlovi 25 gld.; za ubožno blagajno v Bistrici, Blatu, Globasnici in Libučah po 5 gld., skupaj 20 gld.; za revne šolarje v Šmihelu, Globasnici, Vogrčah in Libučah po 5 gld., to je vkup 20 gld.; družbi sv. Cirila in Metoda 10 gld.; društvu „Sloveniji“ na Dunaju v podporo visokošolcev 5 gld. in „Triglavu“ v Gradcu 5 gld. Zraven tega se je nakupila tudi brana za travnike, ktero smejo vsi zadružniki brezplačno rabiti in s ktere pomočjo se bodo tudi tukajšnji travniki v prid kmetijstva zboljšali. Tako je sklenila naša posojilnica svoje četrto upravno leto. Spolnila je v letu 1892. vestno vsestransko stavljenjo si dolžnost. Priskočila je tistim, ki so bili v denarni zadregi na pomoč; skrbela je za vse zadružnike z nakupovanjem kmetijskega orodja (brane za travnike); mislila je pri sklepu svojih računov na tiste, ki so podpore najbolj potrebni, namreč na občinske uboge in na uboge šolarje; mislila je na našo prekornostno družbo sv. Cirila in Metoda, na družbo, od ktere mi koroški Slovenci največ pričakujemo; mislila je tudi na našo nado, na učečo se mladino na visokih šolah; a ona pa tudi na Boga ni pozabila, darujoča cerkvi na Metlovi 25 gld. — In tako naj ona z Božjo pomočjo kakor do sedaj, tudi zanaprej procvita in raste, odborništvu v čast, potrebnim v korist in kot močna trdnjava proti nasilstvu nasprotnikov.

Iz Ljubljane. (Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali lepe zbirke knjig č. g. I. Cotelj, kaplan v Kanfanaru v Istri, g. A. Virant v Novem mestu, g. Fr. Peče v Starem trgu pri Rakeku in g. Zofija Šabac v Opatiji. — Prva kranjska avtonomna korporacija, visoki deželni zbor, je odlikoval zopet našo družbo, poklanjajoč jej tudi za l. 1893. velikodušni dar 1000 gld. — Prvomestnik možke podružnice v Starem Trgu pri Rakeku, g. Fr. Peče, je poslal donesek tamošnje moške in ženske podružnice v znesku 203 gld. 70 kr.; tamošnji pokrovitelj, g. trgovec J. Rozina, je vplačal 100 gld. ustanovniki gg. trgovci J. Benčina, Fr. Kovač, Fr. Peče, Fr. Žagar in gosp. notar Fr. Strašek pa po 10 gld.; drugo je letnina in zbirka ene vesele družbe. Vrli ženski podružnici v Gorici in Ormožu sta nas razveselile vsaka s 100 gld.; slavni občni zbor Mariborske posojilnice pa iz prebitka vplanskega upravnega leta tudi s 100 gld. Naša vedno delavna podružnica v Brežicah nam je poslala po g. tajniku J. Slaniču 14 gld. 38 kr.; 4 gld. 30 kr. je nabrala gospa Angela Brovetova predpustni torek pri veselici tamošnje čitalnice kot Ipavka za razprodano sadje, 8 gld. 73 kr. gospica Marjanica Planinčeva kot Hamburgska kmetica za razprodane cvetice in 1 gld. 35 kr. je prav po krajcarjih nabral g. Miroslav Hans iz Čateža pri težakih, ki delajo pri Savskih pobrežnih delih. Dalje so nam naklonili: Isterska posojilnica v Poli 10 gld., Notranjska posojilnica v Postojni 10 gld., g. Ant. Virant v Novem mestu 10 gld., ki so jih zložili pri veselici pustni torek Sokoli, č. g. Miloš Šmid, župnik v Solčavi 8 gld. 72 kr., nabranih v prijateljski družbi, č. g. Ivan Dugulin, župnik v Ajdovščini, 7 gld. 70 kr. kot dar národnjakov, zbranih v Budanjah na Vipavskem, „gospodična v Opatiji“ 5 gld. 50 kr., gosp. Ivan Vehovec v Žužemberku 5 gld., nabranih v veseli družbi, Savinjski Sokol 3 gld. po g. starosti Al. Goričarju, vesela družba v Podgradu po g. I. Volku 1 gld. 92 kr., g. Pavel Šile, učitelj v Vremah, 1 gld. 55 kr. nabranih v veseli družbi pri g. J. Deklevi in Fr. Novaku, g. Fr. Dunaj 1 gld. 51 kr., nabranih na gostiji gosp. g. Janka Markoviča v Cezanjevcih na Štajerskem, g. stavec Ivan Semen 1 gld. 40 kr., g. L. Blejec, učitelj v Trzinu 1 gld. 12 kr., zloženih v domači družbi pri g. Fr. Narobetu in Neimenovanec za stavo 1 gld. — Visok. deželnemu zboru Kranjske vojvodine, vsem blagim dobročiniteljem iskrena zahvala. Sv. brata Ciril in Metod naj izprosita vsem obilnega Božjega blagoslova!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Iz Dunaja. (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) razpošilja ravnokar četrto letno poročilo svojega delovanja. Iz tega je posneti plodonosno delovanje za dobo od novega leta 1892. do konca meseca kimoveca. (Odslej bodo poročila izhajala ob občnem zboru ter bodo obsegala šolsko dobo.) Ustanovnikov šteje društvo 33, med njimi nadškofa goriškega, knezoškofa lavantinskega in ljubljanskega. Knezoškof

lavantinski je častni ud. Novi ustanovniki so: Slavna mestna občina Ljubljanska (100 gld.), gg. Feliks Starč, graščak v Domžalah; dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru in Viktor Rosina, c. kr. notar v Mokronogu, ki so društvu darovali po 50 gld. Podpornikov, rednih udov in dobrotnikov je društvo šteló 127, med temi 22 duhovnikov. Na prvem mestu stoji Maribor z 31 udi; potem: Dunaj z 21 udi, Kranj z 11, Ljubljana z 8, Postojina z 8; Krško šteje 6, Vojnik 5, Brežice, Konjice, Mala Nedelja, Podgora pri Gorici, Polhov Gradec po 2 udi. Po 1 udi imajo: Bled, Celje, Čadram, Češki Brod, Črnomelj, Dovje, Frankolovo, Gradec, Kalobje, Kamena, Gorica, Litija, Ljutomer, Nabrežina, Nova cerkev, Radovljica, Stillfried, Stražišče pri Kranji, Škofja Loka, Šmartin v Rožni dolini, Št. Andraž pri Gorici, Trst, Vrhnika. — Posojilnica v Črnomlju, kmetiška posojilnica Ljubljanske okolice in hranilno in posojilno društvo v Radovljici so društvu darovali po 10 gld. Dohodkov je imelo društvo 1424 gld. 68 kr. Osnovna glavica znaša 4144 gld. 98 kr. Največe je darilo neimenovanega gospoda iz volila pokojnega rodoljuba Kotnika s 400 gld. — Podpor se je razdelilo 456 gld. 25 kr. med 32 podpirancev v 125 slučajih in sicer v gotovini 47 krat, v znakah obednicah pa 78 krat, (1035 obednic po 25 kr.). Žalibog je moral odbor večkrat tudi zares potrebnim podporo odreči ali jim nakazati najmanjšo malenkost. Med podpiranci je bilo: 15 juristov, 7 medicincev, 6 filozofov, 1 tehnik in izredoma 1 akademik in 2 veterinarca. — Posebno hvalo odborovo so si zaslužili: g. Fr. Dolenc, trgovec v Mariboru; g. Avg. Drukar, not. kandidat v Kranji; g. Iv. Hočevar, not. kandidat v Krškem; g. Jurij Kraigher, trgovec v Hraščah pri Postojini; č. g. M. Šervicelj, župnik na Reberci; potem dijaki vseučiliščniki gg. Žmavc, Benedik, Dokler, Mihalič, Zupančič. Društvo žaluje po blagem udu g. dr. Škofiču, c. kr. okr. sodniku v Škofji Loki. Ker je društvo zares vredno in prepotrebno, zato ga prav toplo priporočamo. — Doneske je pošiljati veleč. g. dr. Fr. Sedeju, c. kr. dvornemu kaplanu in ravnatelju v Avgustineju na Dunaju, I. Augustinergasse 7.

Iz Dunaja. (Pohvala poštenega blaga.) Tukajšnji tovarnar Ig. Heller je prejel sledeče pismo: „Blagorodni gospod! Pred enim tednom sem dobil od Vas najnovejšo slamoreznicó št. 15 v najboljšem stanu. Ker smo jo že večkrat poskusili, zamorem Vam izreči svojo popolno zadovoljnost. Stroj se lahko goni in dobro reže. Tudi cena je ugodna. Če kedaj prilika nanese, bom Vaše stroje priporočil. Slednjič omenim, da sem za Vas zvedel iz slovenskega časnika „Mira“. Z odličnim spoštovanjem Šim. Incko, dekan in župnik v Žabnicah.“

Glasovi nasprotnikov.

Beljaška „Deutsche Allgemeine Zeitung“

se hudo jezi nad Celovškimi mestnim zborom, ker ni hotel za mestjana sprejeti bogatega Juda Stösslana. „Kärntner Landbote“ misli, da je slaboglasni Beljaški list s tem jasno dovolj pokazal, kdo mu kruh reže. Mi smo si to že davno mislili. Ker pa Jud ni Nemeec in Nemeec ni Jud, ampak sta to dva različna národa, različna po krvi in, po veri, zato ne razumemo, kako more ta list tako predrzen biti, da si daje nemško ime in piše v imenu Nemecev ter v imenu Nemecev psuje in blati slovenske rodoljube. Ako je plačan od Judov, naj govori v imenu Judov, ne pa v imenu Nemecev!

Politični pregled.

Dr. Smolka, predsednik državnega zbora, je poslanstvo odložil, ker ga tlači že starost; ima namreč že 83 let. Treba je tedaj bilo, izvoliti drugzega predsednika. Izvoljen je bil za predsednika nemški liberalce Chlumetzky, za prvega podpredsednika nemški konservativce dr. Kathrein, za drugzega pa Poljak dr. Madejski. Smolki so se skazovale pri odstopu velike časti, državni zbor mu je odločil 7300 gld. letne plače do smrti. — Postavo o stavbenih obrtih je državni zbor sprejel. Tudi postava o zidanju Ziljske železnice se je potrdila. — Koroški poslanec Kirschner se je pritožil čez graščake (grofe), kako oni kmetom nasproti delajo in jih stiskajo, da jim zabranjujejo steljo, da kmetje potem ne morejo toliko živine rediti, ko prej, in so prisiljeni, kmetije graščakom prodati. Pravil je, kako graščaki njive in travnike v gozde spreminjajo, ker jim je le za lov in zverino, ne pa za pašnike in gospodarstvo. To pa je v škodo celi deželi, ker se potem menj pridela, pa tudi menj davka plačuje. Tožil je, kako slaba je lovška postava, ker kmetu ne daje nič odškodnine za škodo, ki jo zverina napravi. To je vse resnično, in lepo je, da se je Kirschner spomnil svoje dolžnosti in se začel potegovati za kmete. To pa

ni lepo, da Kirschner ne živi v miru s svojimi sosedi, ampak se z njimi pravda in tožuje. Tako ima s sosedom Holepcem že dalje časa pravdo zavolj neke poti, ktera Kirschnerju ni toliko potrebna, da bi brez nje ne mogel gospodariti. O tem bomo pozneje enkrat še kaj več spregovorili ter Kirschnerja našim kmetom tako osvetlili, kakoršen je v resnici. — Zdaj pretresuje državni zbor postavo o ponarejanju živil. Taka postava nam je v resnici potrebna, pa koristila bo le potem, ako se bo strogo spolnovala, do česar pa nemamo veliko upanja. — Notranji položaj se v zadnjem času ni nič spremenil. Prepír se suče največ okoli češkega državnega prava. Nedavno se je Mladoček dr. Herold proti nekemu časnikarju izrekel, da so Mladočehi pripravljene, nemškim Pemcem priznati popolno enakopravnost in enakoveljavnost, pa tudi razdelitev okrajev po národnosti, samo da priznajo češko državno pravo. O tem pa Nemci nočejo nič slišati, nemška voditelja Plener in Scharschmid sta to v državnem zboru očitno rekla. Do nemško-češke sprave je tedaj še dolga pot. — Razpuščen je mestni in deželni zbor Tržaški. Nove volitve bodo meseca velikega travna. — Madjari hočejo uboge Slovake še v Ameriki stiskati in preganjati. Slovaki imajo v Ameriki svoj list z imenom „Amerikansko-slovanske Noviny“. Morda je ta list kedaj kaj pisal, kako kruto vladajo Madjari na Ogorskem, kajti Madjari so sklenili, ukončati ga; zato je madjarski konzul zahteval od ameriške vlade, da mora ta list uničiti. Amerikanci so se pa konzulu smejali in mu povedali, da je v Ameriki svoboda tiska in da se tista Madjarom na ljubo ne more odpraviti. — Nedavno so se v Pešti zbrali madjarski politikaši, kar je najhujših. Rekli so, da se mora Ogorska čisto odtrgati od Avstrije in dobiti svojo lastno armado (vojake), ktera se bo komandirala po madjarsko. — Na Nemškem imajo z državnim zborom in strankami ravno tak križ, kakor pri nas. Zbornica noče sprejeti nove vojaške postave, zato se govori, da jo bo cesar razpustil in razpisal nove volitve. — Na Francoskem je umrl Jules Ferry, predsednik senata, hud sovražnik katoliške cerkve, tisti, ki je preganjal mnibe in nune ter duhovnike in križe iz ljudskih šol metal. Bil je tudi nasprotnik Rusije in bi bil rajši videl nemško-francosko zvezo. Med francoskim ljudstvom je bil malo priljubljen.

Gospodarske stvari.

Kmečki posli. Gotovo ni v nobenem stanu toliko pritoževanja, da manjka dobrih poslov, kakor ravno v kmečkem. Nekdaj bilo je veliko bolje, slišiš soglasno. Kdo je kriv? Deloma posli, deloma pa tudi gospodarji.

Nekdaj bilo je življenje bolj patrijarhalično. Posli so bili, kakor udi družine, kar je dobro vplivalo na posle in gospodarje.

Dandanašnji pa lehkí promet z mesti, in obrtnija se je zelo razvila in kar je mladega tišči tje, v veliko škodo kmečkih gospodarjev. Zraven tega pa so tudi posli nepotrpežljivi, leni, nezmerni in razposajeni ter hrepené po uživanji. Posledica temu je, da so goste službe in redke suknje pri poslih in gospodarjem na kvar.

Pa tudi kmeti in kmetice so temu veliko krivi. Marsikteremu gospodarju ni nič prav, kar posel stori. V vsem vidi le hudobnost in porednost poslovo. Razun tega pa svojo slabo voljo, svojega „mačka“, z eno besedo svojo jezo in nevoljo hočejo na poslih si ohladiti, in torej vedno zdaj tega, potem zopet onega posla zmírjajo. Tako obnašanje stori posle nevoljne in malosrčne tako, da zgubijo vse veselje do dela ter nič bolj hrepené ne želijo, kakor, da bi se prav kmalu rešili takih gospodarjev in gospodinj. Da se bodo neznosne razmere zboljšale, morajo gospodarji svoji družini s pridnostjo in zmernostjo, posebno pa z ljubeznijo in potrpežljivostjo lep zgled dajati; ob svojem času prijazno opominjati in resno posvariti. „Sl. Gosp.“

Močna klaja za teleta. Koruzo debelo zmelji ali zdrobi! Potem nji prideni pol lanovega semena. Oboje zmešaj ter zopet zamelji. Tej mešanici prideni pol drobno zmlatega graha. Na primer na 100 litrov koruze vzemi 50 litrov lanenega semena in tej zmesi prideni 75 ali pa tudi le 50 litrov zmlatega graha. Tako pripravljena zmes je izvrstna piča teletom. „Slov. Gosp.“

Novičar.

Na Koroškem. Zoper volitev v Črni so nasprotniki vložili protest, ta jim pa ni dosti koristil, kajti c. kr. deželna vlada je volitev potrdila in se bode v kratkem volil župan. Živio! — Globo 20 gld., ktero je okr. glavarstvo naložilo županu Prosekarju, znižala je deželna vlada na 1 gld. — Tatovi so ulomili na pošti v Žrelcu in naredili škode za 10 gld. — Pod

voz je prišel kmetski sin Voltej Vigovčnik iz Viharje vasi pri Žrelcu ter bil močno poškodovan. — V Apačah se je z možnarjem ustrelil kočar Jože Zablacan, ker bi bil imel zavolj tepeža na tri mesece v ječo priti. — Pri Beljaku je neki potep z nožem napadel domov gredoče tiskarje ter dva hudo ranil. Delovodja Brodnik je že umrl za rano, strojevodja Hrovat pa leži. Hudodelca so zaprli. — V Celovcu so na smrt obsodili nekega Förstlerja, ki je neko ženo navadil, da je zavdala svojemu možu. Žena je bila že lani sojena in je Förstlerja zdaj v ječi ovadila. — Gorelo je nedavno v Pliberku blizo grada in bila je nevarnost velika za mesto, vendar so ogenj zadušili mestni gasilci in kmetje iz Libuč. — Razpisana je učiteljska služba na „zdaj nemški“ šoli Podkrnosom. Znanje slovensčine se od učitelja vendar zahteva. „Bauerntag“ bo v Pliberku drugo nedeljo po veliki noči. Slovenci, ne hodite tje!

Na Kranjskem. Železnico mislijo zidati iz Kamnika v Velenje, in iz Lesec v Bohinjsko dolino. — Pogorela sta dva gospodarja v Vodica. — Kmetijska bralnica v Novem mestu je že ustanovljena in se pridno obiskuje. — Na Dobovcu je drevo ubilo obće spoštovanega posestnika Smodiša. Ne vemo ne ure, ne dneva. — Ameriški Slovenci so nabrali 940 gld. za pogorelo cerkev sv. Antona na Krasincu. — V Begunjah pri Cirknici je pogorelo četvero poslopj. — Brizgalnico so kupili v Hrašah pri Postojini. — Štirje gospodarji so pogoreli v Mali Ubeljski pri Postojini. — Poročilo o I. slovenskem katoliškem shodu v Ljubljani je dotiskano in se začne takoj razpošiljati. Kdor se je naročil in bi ga ne dobil, naj se oglasi pri katoliški tiskarni v Ljubljani. Nekaj izvodov se je več natisnilo in se bodo prodajali po 50 kr., dokler jih je kaj.

Na Štajerskem. Pogorela je cela vas Št. Rupert v Savinjski dolini. Celjski Slovenci so hoteli za pogorelce napraviti glediško predstavo, pa mestni zbor jim gledišča ni hotel posoditi. — Pri sodnji v Laškem trgu je bilo ukradenih 586 gld. — Škratico imajo otroci okoli Slov. Gradca. — Pokojni Fr. Kerše, štajerski Slovenec, ki je pa v Celovcu umrl, je zapustil 1200 gld. za dijaško kuhinjo v Celju in 16.000 gld. za ustanove dijakom iz Celjskega okraja. V pravdi pa še stoji iz njegove zapuščine 20.000 gld., kteri se bodo tudi za dijaške ustanove porabili, ako pravda dobro izteče. — Darovi se nabirajo za novo Marijino cerkev v Mariboru. Sprejema jih čast. gosp. gvardijan P. Kalist Herič. — Južnoštajerska hranilnica je imela lani 1,789.000 gld. prometa.

Na Primorskem. Posojilnico so ustanovili v Tolminu. — Tudi v Kobaridu mislijo posojilnico narediti. — V Gradiščanski ječi je umrl 74 leten mož, ki je bil 55 let zaprt. — V Korminu bo po veliki noči katoliški shod. — V Tolminu snujejo tamburaški zbor. — V Bukovem pri Cirknem je bil od ponočnjakov napaden in ranjen tamošnji sodnijski sluga. — Ravno tam so mrtvega našli čevljarja Mlakarja.

Po drugih deželah. Naš svitli cesar so se iz Švice povrnil na Dunaj, svitla cesarica pa so se podali na otok Krf. — V Karlovih Varih se je med zidanjem podrla nova hiša. Več delavcev je bilo ubitih in ranjenih. — V Hodovu na Češkem je voda pridrla v rudnik in zadušila šest rudarjev. — V Inomostu bo letos deželna razstava. — V mestu Kansas v Ameriki je pel novo mašo štajerski Slovenec Anton Podgoršek. — V Dubrovniku so umrli škof Vodopič, na otoku Krku pa škof Feretič. — Ruska vlada je nakupila žita za 800.000 rubljev, da ga razdeli med stradajoče. — Za avstrijski Lloyd sta se stesala spet dva velika nova parnika „Vindobona“ in „Bacquehem“. — Rumena mrzlca razsaja v Braziliji. Posebno napada take, ki niso tam rojeni. — Nedavno je ogenj nastal v armenskem oddelku sv. groba v Jeruzalemu, v ktere je ravno prenočevalo 1000 ruskih romarjev. K sreči so se vsi rešili. — V Tamatavi na otoku Madagaskar je vihar mnogo hiš razdjal. — Blizo Madagaskara se je potopila neka francoska barka.

Raznoterosti.

Razpis častnega darila. Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 200 gld. častnega darila izvirnemu pesniškemu pripovednemu delu v prvi vrsti kaki daljši in celotni epični pesmi. Snov bodi delu zajeta iz zgodovine ali sploh iz življenja národa slovenskega. Delo mora biti pisano tako, da po obliki in vsebini svoji ustreza umetniškimi zakonom lepe pripovedne književnosti ter poleg tega ugodi literarnim namenom „Matice Slovenske“. Pisatelj, kteremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu tega za svoje delo še navadno pisateljsko nagrado, ktere plačuje „Matica Slovenska“ po § 15. svojega opravnega reda po 25—40 gld. za tiskovno polo. Rokopisi naj se

brez pisateljevega imena pošiljajo odboru „Maticе Slovenske“ do 31. grudna 1893. l. Pisateljevo ime naj se pridene rokopisu v zapečatenem listu, na katerem je zapisano dotično geslo. V Ljubljani 1. sušca 1893. Odbor „Maticе Slovenske“.

Volilni red za državni zbor. Znano je, kako krivičen je naš volilni red za državni zbor. Po ljudski štetvi l. 1890. je v naši državi (brez Ogerske) 23,469.000 prebivalcev, in sicer 8,462.000 Nemcev (in Judov), 5,474.000 Čehov, 3,727.000 Poljakov, 3,101.000 Rusinov, 1,176.000 Slovencev, 674.700 Lahov, 644.700 Hrvatov, 209.000 Rumunccev. Vseh poslancev je 353, toraj pride eden na 66.484 ljudij. Po številu duš bi morali imeti Slovani 213, Neslovani pa 140 poslancev; namreč Nemci 127, Lahi 10, Rumunci 3, Čehi 83, Poljaki 56, Rusini 47, Slovenci 17, Hrvati 10. Zdaj je pa 194 neslovanskih, in le 159 slovanskih poslancev, in sicer 176 Nemcev, 15 Lahov, 3 Rumunci, 68 Čehov, 57 Poljakov, 9 Rusinov, 14 Slovencev in 11 Hrvatov. Ko bi se pa v poštev jemali trije faktorji, namreč: število duš, davki in število vojakov, kar jih vsaki narod dá, potem bi morali imeti poslancev: Slovani 212, Nemci 130, Lahi 8 in Rumunci 3.

Vojakov dajo Nemci 227.000, Čehi 174.000, Madjari 172.000, Srbi in Hrvati 78.500, Poljaki 75.600, Rusini 74.600, Rumunci 47.000, Slovenci 27.500, Lahi 13.600. Slovani torej vkup: 430.000!

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

V novomašnike bodo letos posvečeni iz IV. leta gg. Brabanec Josip iz Piseka na Češkem; Ehrlich Davorin iz Žabnic; Kačer G. iz Nemčic na Češkem; Kremen Vekosl. iz Tabora na Češkem; Schiwitz Karol iz Wolfsberga. — Iz III. leta: Ebner Ivan iz Domačal; Hribar Jos. iz Mohlič; Hrodek Iv. iz Glognice na Nižje-Avstrijskem; Kaponig K. iz Št. Gandolfa; Quitt Iv. iz Raz na Štajerskem; Rozman Josip iz Št. Jurja nad Celovcem. — Izmed novoposvečencev so 4 Slovenci, 3 Čehi in 4 Nemci.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Prevaljah ima svoj **letni občni zbor** dné 4. aprila t. l. v gostilni pri Stöcklu ob treh popoldne. Spored: 1. Poročilo o letnem računu. 2. Sklepanje o čistem dobičku. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. Družniki so uljudno povabljeni. **Odbor.**

Za grobni spominček dr. Lutmana poslali so do sedaj sledeči gospodje:

1. Henrik Angerer, dekan v Št. Lenartu . . .	2 gld.
2. Andrej Mesar, vikar v Liveku (Loiko) . . .	2 "
3. Ivan Hribar, generalni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani	5 "
4. France Schaubach, dekanijski oskrbnik . . .	2 "
5. France Katnik, župnik v Gorjah	3 "
6. Janez Vidovic, župnik v Radišah	5 "

Skupaj 19 gld.

Slovenskim rodoljubom iz dežele in sosednih slovenskih pokrajin, ki dohajajo po opravkih v Celovec, naznanjamo, da se Celovski Slovenci shajajo od zdaj naprej vsako sredo ob 1/2 8. uri zvečer v gostilnici hôtela „pri Sandwirth-u“, kjer imajo odmenjeno svojo „klubovo sobo“ koj pri vhodu na desno. — Slovenski gosti so nam vsikdar dobro došli!

Loterijske srečke od 24. sušca.

Gradec	83	2	13	75	55
Dunaj	65	51	27	88	9

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	15	6	45
rž	4	50	5	70
ječmen	4	30	6	—
oves	2	35	2	95
hejda	4	30	5	35
tursica (sirk)	3	60	4	50
pšeno	6	80	8	50
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	45	2	35
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 2 gld. 80 kr., kisló 1 gld. 20 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 80 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 68 do 72 kr. kila, maslo in puter po 95 do 105 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 33 do 35 gld. stari cent.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel

gostilno pri „Matevžu“ v Črni

ter se bode potrudil gostom postreči z dobro jedjo in pijačo kakor vsaki dan s svežim (frišnim) pivom. Ima na razpolaganje tudi prenočišča za popotnike. Priporočujoč se prosi za obilni obisk, zagotavlja dobro in ceno postrežbo ter se znamenuje z odličnim spoštovanjem

Primož Stuler,
oštir gostilne pri „Matevžu“ v Črni.

C. kr. prodaja smodnika v Dravogradu (Unterdrauburg).

Udano podpisani priporoča svoj izvrstni cesarski smodnik (purbelj) za

možnarje pa tudi za raznesilne patrone, ki se rabijo pri kamnolomih, kakor tudi smodnik za lov (jago.)

Kupcem ni treba posebnih izkaznih listkov (Bezugschein). Ob enem priporočam svojo zalogo tržaškega in oblačilnega blaga ter železnine, kakor tudi storjeno obleko vsake velikosti in dober kup. Z odličnim spoštovanjem

Konrad Lorber.

David Pichler

priporoča

svojo bogato zalogo tržaškega (špecerijskega) blaga

po najnižjih cenah.

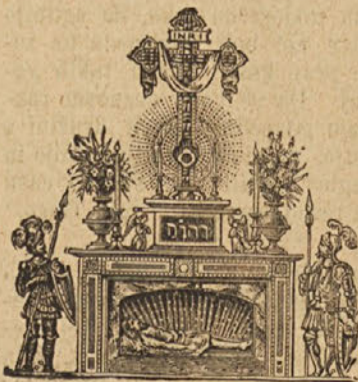
Šolske ulice 12 v Celovcu.

Kdor si hoče napraviti dobro kavo, naj si kupi pristne

Ölzove kave

Ölzova kava je najboljša in najčistejša primes za kavo.

Ölzova kava nema v sebi ne hrušk, ne pese, ne sirupa. Dobi se v vseh prodajalnicah za tržaško blago.

Sveti grobovi,

katere napravlja

Eduard Zbitek

v Novi Štifti pri Olomucu, so tako dobro izdelani, da so jih pohvalili celo sv. Oče papež Leon XIII. in pripoznali, da so narejeni popolnoma po cerkvenih predpisih. Ceniki s podobami se pošiljajo zastoj in franko. Izdeluje tudi oltarje Lurske Matere Božje.

Franc Vidic,

trgovec v Železni Kaplji, priporoča svojo bogato zalogo tržaškega blaga, južnega sadja, moke in železnine. Vse po najnižji ceni.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu dobit je v mali obliki molitev:

Tri božje čednosti,

kakor so jih slovenski verniki na Koroškem povsod moliti navajeni. — 100 iztisov velja 30 kr., po pošti prejetih 40 kr

Natorna vina

rudeča in bela.

Tirolec, rudeč po 16 do 18 kr. **sielijaneec,** črn, (najboljše lasko vino) po 20 kr., **bela vina** po 24 do 26 kr. liter. Za pristnost in trpežnost se jamči. Pošilja se v sodih.

Zaloga moke

iz I. Budimpeštanskega parnega mlina, vreče po 85 kil po izvirnih cenah.

Priporočam tudi svoje drugo tržaško blago in žgane pijače po nizkih cenah.

Kramarjem se daje še ceneje.

S spoštovanjem

Amand Prosen,
v Celovcu, kosarske ulice šte. 24.

France Krušič,

brivec v Celovcu pri Beljaških vratih blizo Sandwirtha (Stauderplatz)

priporoča se svojim slovenskim rojakom. On hitro in dobro brije in striže, ima čedno perilo, izdeluje tudi kite za gospe (po 80 kr. eno), vlačulje za stare gospe itd.

Zaloga moke

iz Magereškega mlina

v Celovcu, šolske ulice št. 18.

„pri zlatem Križu“.

Priporočam vsake vrste moke, hajdovo, tursično (sirkovo), rženo in pšenično. Kdor vzame več ko 25 kil, je ceneje. Nadalje sladkor (cuker), kavo, suhe češplje, špirit in drugo tržaško blago po najnižjih cenah. Vsak dan friske droži.

Peter Mayer.

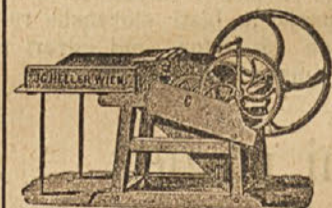
Oves „Willkomm“.

Te vrste oves se je v planinskih deželah izkazal kot najzgodnejši, najrodovitnejši in najtežji, zraste do visočine 5 do 6 čevljev, ima močno in dobro slamo za krmo ter se ne vleže. Ta oves se mora redko sejati, zato zadostuje 50 kil za eno oralo posetje. Kila stane 25 kr., kdor vzame vsaj 50 kil, dobi kilo po 20 kr., 100 kil po 18 kr. Dokler je kaj zaloge, pošilja vrečice (žakeljke) po 5 kil za 1 gld. 80 kr. franko na predplačilo ali pa na poštno povzetje

Benedikt Hertl

na graščini Golič pri Konjicah na Štajerskem.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure čistilne mline za žito rezalnice za krmo samodelajoče aparate proti peronosperi tlačilnice za vino tlačilnice za sadje mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in poštne stroje.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Hiša na prodaj.

Velika, zidana hiša z gostilnico, pripravna tudi za prodajalnico, pri cesti, blizo železniške postaje in blizo fužin, ki nese poleg gostilnih prostorov še 42 gld. stanovnine na mesec ter je sodnijsko cenjena na 8050 gld., se proda zavolj starosti lastnika za 8000 gld. in sicer tako, da se le polovica na enkrat izplača, druga polovica pa uknjiži ali kakor se zmenimo. Več pové Matija Brovelj, gostilničar v Zagorju ob Savi.